

See discussions, stats, and author profiles for this publication at: <https://www.researchgate.net/publication/330752859>

دیوانی وه فایی: ده‌ستخه‌تی میرزا عیسی‌ای گه‌ورک

Conference Paper · January 2014

CITATIONS

0

READS

951

1 author:

Osman Hamad Dashti

Koya University

34 PUBLICATIONS 0 CITATIONS

SEE PROFILE

دهستخهتى میرزا عيسای گهورك(*)

پ.د. عوسمان دهشتى – گوڤارى بنكهى ژين - ژماره ۶ى سالى ۲۰۱۴

پیشهكى/

لهسهرهتای ديوانى وهفاییدا هاتوو؛ له سۆنگهى ههلمهرجى میژوویى گهلى كوردوه، یهكێك له كێشه ئالۆزهكانى ساغکردنهوى ديوانى شيعرى كلاسكى كوردى نهبوونى دهستخهت و دهستنوسى پرواڤيكر او و متمانهبهخشه. له كاتنساغکردنهوه و ئامادهکردنى شيعر و ديوان و ژياننامهى ههريهكێك لهوانه نووسهر و ليكۆلهرى كورد لهبهردهم دهیان پرسيار و مهسهلهى گیرنگدا دهستهوهستان دهمنیتهوه.

ئهم مهسهلهیه خۆى له چهند خالێكدا دهنوینیت:

1. شاعیری كۆن و كلاسكى كورد له رۆژگارى خۆیدا شتىكى سهبارهت به زیندهگی خۆى، شيعر و ديوان و بهر ههمهكانى، سهبردهى بوون و ژيانى، به قهڵهم و دهستوخهتى خۆى بو تومار نهکردووين، هاتوو كاریكى لهو بابتهش كرابیت ئهمرو لهبهردهستدا نهماوه.

2. نووسهر و ياداشتنوسێك، يان شاگرد و خویندكاریكى ئهو لایهنه نههاتوو له رۆژگار و ژيان و مانهوهی و له ژیر چاودیری مامۆستاكهیدا، ئهم كاره بكات^(۱).

3. له زهمان و زهمن و روژگار يکي نزيک لهو سهردهمانهدا که شاعير و ئهديبهکانمانی تيدا ژيان، کهسنيک نهبووه ليکوئينهويههک، کتبيک، توماريکی ميژوويی سهبارهت به ژيان و بهرهمهکانيان ناماده بکات. بهر لهوهی رهوتی کارهساتی زهمانه دهستی ليوهشيني و رهورهوهی روژگار بيخاته پهراويزی پهرشوبلاوی و لهبيرچوونهوه^(۲).

دياره لهپال ههلوهرجي سياسی و ميژوويی کهوا گهلی کورد له رابردودا پيدا تپهريوه، يهکيک له ديارترين هوکارهکان نهوه بووه کهوا به کوردی نووسين نهبووهته داب و مهلا و زانا و نووسهرايی پيشينانمان به دهگمهن نهبيت ئاوريان لهو مهسهلانه و بهتاييهتيش مهسهلهی به کوردی نووسين نهداوتهوه. حاجی قادری کويی (۱۸۲۴ - ۱۸۹۷) هه زوو پهی به دهردهکه بردووه:

کتیب و دهفتهر و تهئريخ و کاغز

به کوردی گهر بنووسرايه زوبانی

مهلاو و شيخ و مير و پادشامان

ههتا مهحشر دهما ناو و نيشانی

ئهم بابته ليکوئينهويههکی وهسفيی - ميژووييه، سهبارهت بهناساندنی يهکيک

له سهراوه رهسن و کونينهکانی شيعر و ديوانی وهفایي (ميرزا

عبدوررهحيمي وهفایي / ؟ - ۱۹۰۲).

باسهکه له پېشه‌کيی و سئ بهش پېکهاتووه، هر بهشیکیش چند برگو بابتهی گرتوتهوه، له‌گه‌ل ئهمجام و لیستی پراویز و سهرچاوه‌کان و پاشکویه‌کی به‌لگه‌نامه‌یی.

بهشی یه‌که‌م

له‌باره‌ی ده‌ستخه‌ت و ده‌ستتوسه‌که‌نه‌وه:

ده‌ستخه‌ت و ده‌ستتوسه‌کان له هر بوار و زانست و زانیارییه‌کدا بن، به میرات و که‌له‌پووریکی میژوویی و سامانیکی نه‌ته‌وه‌یی داده‌نرین، گه‌نجینه‌ی بیر و بهرهمی رۆله‌کانییه‌تی له‌سه‌رده‌مه‌کانی رابردودا، بویه میلیه‌تان بایه‌خی زوری پی دده‌ن و نرخ و به‌های تاییه‌تی بو داده‌نن. به مه‌به‌ستی مانه‌وه‌و پاریزگاری لیکردنی ئه‌و سامان و گه‌نجینه‌یه ئه‌رشیف و نامه‌خانه‌ی تاییه‌تی بو ته‌رخان ده‌که‌ن.

له دوا‌ی گلدانه‌وه و پاراستن و پاریزگاری لیکردنی ده‌ستخه‌ت و ده‌ستتوسه‌کان قوناغیکی دیکه دینه پېشه‌وه ئه‌ویش توپژینه‌وه و ساغکردنه‌وه‌یانه، که وه‌کو لقه زانستیکی سه‌ر به‌خۆ میتود و ریوشوین و ریازی لیکولینه‌وه‌ی تاییه‌ت به‌خوی هه‌یه. خالیکی دیکه ئه‌وه‌یه که‌وا ئه‌م ده‌ستخه‌ت و ده‌ستتوسانه به‌ش‌تیه‌یه‌کی گشتی له‌رووی به‌ها و نرخ زانستییه‌وه له یه‌ک ئاست و په‌دا نین، زور جار به گویره‌ی ناوه‌رۆک و راده‌ی پاریزراوی و نزیکایه‌تی له‌رۆژگاری دانهره‌وه پۆلینه‌ندی ده‌کرین، بو نمونه به پیی ئه‌م زنجیره‌یه‌ی خواره‌وه^(۳):

۱. نوسخه‌ی ده‌ستخه‌تی دانهره‌که خوی.

ب. ئەو نوسخە دەستخەتەى كەوا مۆر و ئىجازەنامەى دانەرەكەى بەسەرەوہیە.

ج. نوسخە و دەستخەتەى شاگرد و قوتابىيەكانى دانەر.

د. ئەو دەستخەتەنەى لەسەر دەمى دانەرەكەپەوہ نووسراونەتەوہ.

ه. ئەو نوسخە و دەستخەتەنەى كە لە دوای سەردەمى دانەرەكەپەوہ نووسراونەتەوہ.

ئىرەدا (نوسخە و دەستخەتەى دانەر خۆى) وەكو بناغە بوؤ لىكۆلئىنەوہ و ساغکردنەوہى ھەر بابەتتەى كە لە ھەمووان لە پىشتەرە. دوای ئەوہ نرخ و بەھای ھەر دەستخەتتەى كە بە پەلە روو لە نزمى دەكات بە گوێرەى زنجىرەى خالبەندىيەكە.

ھەر وەھا لەم رووہوہ چۆنىەتى مانەوہ پاراستنى دەستخەتەكانىش گرىنگى خۆى ھەيە، تا چەند پۆختە و تەواوہ يان كۆن و پەرپەوت بووہ و قەراغ و لىوارەكانى خوراوہ و وىنەكەى كآل و شور اوہى، ئەوہش گرىنگە چەند نوسخەى جىاوازى دەستخەتەكە لەبەر دەستدا ھەن، ئايا دەستخەتەكە نوسخەى رەسەن و كۆتايىيە يان ئەوہتا رەشنووس و پراوہى بەرايىيە ... تاد.

ئەگەر ھات و تەنھا يەك نوسخە لە دەستخەتتەى كە لە بەردەستدا ھەبوو، ئەوہ دەبىتە نوسخەيەكى (تاك و دەگمەن)، واش دەبىت چەند نوسخە لە دەستخەتتەى كە لەبەر دەستدا دەبن و يەككىيان كە كۆنترىنيانە و لەسەر دەمى دانەرەكەى نزيكتەرە، دەبىت بە نوسخەى (ھەلبىزاردە) و بوؤ كارى ساغکردنەوہى دەكرىتە بنەما، ئەگەر

هات و كهموكوري تيدا بوو، ئەوا به گویره‌ی نوسخه‌كانی ديكه دروست و ته‌واو ده‌كریت^(٤).

جاری واش ده‌بیت ده‌ستخه‌ته‌كان هه‌له و كه‌م و كورتیان ده‌بیت، جا یان ئەه‌ه‌تا دانهره‌كه‌ی خۆی كه‌ه‌وتوو‌ه‌ته هه‌له‌ه‌ه، یان له رینگه‌ی نووسهره‌كانییه‌وه هه‌له‌ی تیکه‌ه‌وتوو‌ه.

پیرستووسی دستخهتهکان:

چهند شتیک ههن پیویسته له کاتی پیرستووسی و ناساندنی دستووسهکان بهتایبته له نهرشیفخانه و نامهخانهکاندا، رهچاو بکرین، وهکو:

ا. ناویشانی تهوای دستووسهکه و نووسهرهکهی و میژووی نووسینهوهی.

ب. بارست و قهوارهی دستخهتهکه که (قهتعی) پی دهگوتریت، له نمونهی قهتعی روبعی یان وهزیری یان نهوتتا دریز و پانیهکهی به (سانتیمتر) دهنوسریت.

ج. ژمارهی لاپهرهکانی.

د. ژمارهی دیرهکانی ههر لاپهرهیهک.

ه. جوړ و رهنگی کاغز، جوړی خهت و مهرهکب، رازاندنوه و نهخشاندنی لاپهرهکان و پهراویز ...

نهمانه و گهلی خالی دیکه، زور جار بو دستنیشانکردنی میژوو و روژگاری تومار و نووسینهوهی دستووسهکه یارمهتیده ری باسکار و لیکولهر دهبن^(۵).

دستخهت و دستووس به گشتی و له ههر زانست و بواریک بهتایبتهی له مهیدانی شیعر و نهدهبیاتدا، به سهرچاوهی راستهوخو و دهستی یهکهه دادهنریت. له کاتیکدا نوسخه چاپیهکان حیسابی سهرچاوهی ناراستهوخو و دهستی دووهمیان

بۆ دهكرىت، چونكه ئەوانەش لەبەر رۆشنایى دەستخەتەكان رىكدەخرىن و چاپ و بلاو دهكرىنەوه.

بەشى دووهم

ديوانى وهفایى / دەستخەتى میرزا عيسای گهورك:

به گویرهی ئەو پۆلینەى كه له دەستخەتەتاسیدا بۆ دەستخەت و دەستتوسەكان دهكرىت و له پێشەوه ئاماژەى بۆ كرا، (ديوانى وهفایى / دەستتوسى میرزا عيسای گهورك) نه له لایەن خودى خاوەن بەر هەمەوه نوسراو هتەوه، نه له سەردەم و له ژىر چاودىرى و سەرپەرشتى ئەودا بووهو نه مۆر و ئىجازەنامەى ئەویشى پێوهیه. به لام له نىوان زياتر له (۱۰) نوسخەى دەستتوس، كه نوسخە چاپیەكان لەبەر رۆشنایاندا ئاماده كراون^(۱). دەشى به نوسخەیهكى (به هادار و باش) بدرىته قەلەم، بهو هۆیهى:

ا. نوسەر ههكهى شاگرد و قوتابى وهفایى خاوەنى بەر هەمەكه بووه.

ب. له نىوان نوسخە دەستتوسەكاندا له ههموویان كۆنتر و له سەردەمى دانەر هكهى نزىكتره.

ج. خاوەنهكهى پیاویكى ناودار و خویندهوار و وهفاییناسىكى باش بووه، ئەمەش متمانه به دەستتوسهكه زياتر دهكات.

د. به ماوهیهكى كهه له دواى كۆچى دواى وهفایى نوسراو هتەوه.

پیرستی وەسفی دەستخەتەکه:

ئەم دەستخەتە بەو شیۆهییە که ئیستا لەبەر دەستدایە، لەلایەن خاوەنی دواوی (سەید عوبەیدوللای ئەیوبییانی مەرکەزی - بېررەك) هوه ریکوپیك و پوخته کراوەتەوه، (واتە تەرمیم کراوه). قەوارەکهی (روبعی یان روعی)یە و پێوانەکهی (۱۴ x ۲۰ سانتیم) لە بەرگ و جزو و بەندیکی مقەبای ئەستوور (کارتۆن) هەلبەستراوه و بە کوتاڵیکی نایلۆنی سوورباوی تەنک داپۆشراوه.

لە بنەرەتدا لاپەرەکانی ژمارە و زنجیرە لەسەر نییە، ئەیوبییان بە قەڵەمیکی سوور ژمارەبەندیی بو لاپەرەکان کردووه، که لە ژمارە (۱) هوه دەست پێدەکات و لە ژمارە (۲۳۲) دا کوتاڵیدییت. پێشبەندیکی جیا لە دەستتووسەکه هەیه، لە شیۆهیی مەلزمەیهک لە (۲۴) لاپەرەدا، که ئەیوبییان لە بەراییی و لەگەڵ دەستخەتەکهی شەتەکداوه. لە شیۆهیی پیرستتیک بو شیعرەکان و ناواخی دەستتووسەکهی نووسیوەتەوه. ئەمجا هەر دەستتووسەکه پاشبەندیکیشی لە (۲۸) لاپەرەدا هەیه، که هەم لەرووی بابەت و هەم نووسەر هۆکەشی جیاوازه، ئەیوبییان ژمارەبەندی لاپەرەیی بە جیا بو کردووه، لەگەڵ ئەوەشدا لە بنەرەتدا بەشیکە لە دەفتەر و دەستتووسەکه.

ئەمجا بەو پێیە کهوا پیرستی پێشبەندەکه دەرخی ناواخی دەستخەتەکهیه، بۆیه ئیمەش لە خستەر ووی زانیاریهکان پستی پێدەبەستین.

سهرنج و تیبینی گشتی:

ا. دهسته‌ته‌که ناویشانی نییه یاخود نه‌ماوه، ئه‌یوبیان ئهم ناویشانه‌ی بو داناو: (کلیات و فائی / شامل قصاید، غزلیات، رباعیات، مخمسات، ملمعات، کردی و فارسی)^(۷).

به‌رای ئیمه ناویشانه‌که (کلیات و فائی) به‌س بوو، چونکه فورمه شیعریه‌کان به‌و پنییه‌ی ئه‌یوبیان ریزیکردوون، له دهسته‌ته‌که‌دا به‌تیکه‌لوپیکه‌لی هاتوون نه‌وه‌ک و ا به‌ته‌رتیب، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی شیعره فارسیه‌کان له پیشه‌وه‌و کوردیه‌کان له دواوه، له دووبه‌شی سهره‌کیدا گونجیندراون.

ب. دیوانه‌که کوکراوه‌یه، به‌و واتایه‌ی میرزا عیسا له‌سهر دیوانی دهسته‌ته‌ی شاعیر یان که‌سیکی دیکه‌ی نه‌گواستووته‌وه، به‌لکو شیعره‌کانی به‌هه‌رمه‌کی له دووبه‌شدا تو‌مار کردوون بی ئه‌وه‌ی ره‌چاوی نه‌ریتیکی دیاریکراویشی له نووسین و هینانه‌وه‌ی تیکسته‌کاندا کردبیت^(۸).

ج. نووسهر له دوا‌ی ئه‌وه‌ی دهسته‌ی له نووسینه‌وه‌ی شیعره‌کانی وه‌فایی به‌رده‌بیت، په‌رژاوه‌ته‌ سه‌ر تو‌مارکردنی شیعری شاعیرانی دیکه، پارچه‌یه‌کی ئه‌حمه‌دی کووری موکریانی و پارچه‌یه‌کی مه‌لا سألحی حه‌ریقی تو‌مارکردووه، به‌لام دیسان بایداوه‌ته‌وه‌ سه‌ر وه‌فایی و غه‌زه‌لنکی کوردی و دووپارچه‌ی فارسیی دیکه‌ی تو‌مار کردوون، دیاره نووسهر دواتر ئه‌مانه‌ی چنگکه‌وتوون.

د. پاشبهندي دستخهتهكه كتيبي (كفايه الاسلام) ي مهولانا عهبدور رحمانى
جامى تيدا نووسراوتهوه، به قهلمى ميرزا عهبدوللاى گهورك كه
ناموزاى ميرزا عيسا بووه.

ه. وهكو گوترا له بنههتدا دستخهتهكه ژمارهبندي لاپهري نيه، بهلام
بهشيويه كوون سوود له هونهرى (ركابه) بوون زنجيره لاپهركان
وهرگير اووه. رهكابه نهويه كه يهكهم وشه لاپهري تازه، له پيشهوه و له
گوشه لاپهري داوينى لاپهري پيشتر دنووسرئيت و بهم شيويه
لاپهركان بهيهكهوه گریده درينهوه^(۹).

و. دستخهتهكه، به خهتيكى درشت و جوان و باش نووسراوتهوه، جوورى
خهتهكه لاپهري (نهستهعليق)ه، كه له تيكهكردنى هر دوو خهتي (تهعليق) و
(نسخ) بهرهم هاتووه و له سهده لاپهري ههشتهمى كوچيهوه برهوى پهيدا
كردووه.

ز. هر لاپهريهك (۱۳ تا ۱۵) ديره شيعرى تيدا نووسراوتهوه، بهو هويه
كه بابته دستخهتهكه شيعره و شيعريش ريشوئينى نووسينهوى خو
هيه بهتاييهت له تهخميس و تهرجيعهبندهكان، بوئه نهتوانراوه يهكسانى
ژماره لاپهريهكان له لاپهريهكاندا رهچاو بكرئيت.

ح. له كوئايى ديوانهكهدا و له لاپهري (۲۲۴)دا (مههست شيعرهكانى
وهفاييه جگه لهو پينج پارچهيه له پيشهوه نامازهيان بوون كرا)، نووسه
كوئاييهاتنى كارهكه لاپهريهكاندا و ميژووهكشى توومار كردووه، بهم

شېئومیه: "بتاریخ ۲۶ ذوالعقده ۱۳۲۲ از هجرت نبوی علیه التحیه و آله از دست بنده پر گناه عیسی ولد مرحوم حاجی عبدالرحمان اوجاق الاصلی ساکنی الپاراست من گورك قلمی شده، آه، آه، من الموت و حالاته". لهمهوه بهدیار دهکھویت که ئەم دیوانه دستخهتهی وهفایی له سالی ۱۳۲۲ی کۆچی بهرابهر ۱۹۰۴ی زایینی نووسراوتهوه، واته دوو سأل له دواي مردنی وهفایی له ۱۹۰۲دا.

ط. قهراغی لاپهرهکان و به دهوری تیکستهکاندا، به کۆبه و پهراویزی فارسی به خهتی ورد و جوان و به مهرهکەبی رهش به نووسینی جوړاوجوړ نهخشیندراون. ئەم پهراویزانه لهمهر بابتهگهلیکی همهچهشنهی دهولهمنند و به سهروسامانه، له نامهو نامهی شیعی، بابتهتی ئایینی و میژوویی و پرووداوهکانی سهردهم، غهزهل و قهسیدهی کوردی و فارسی هی شاعیرانی ناسراو و نهناسراو، بریکی زور له ماده تاریخ و پرووداوهکان و میژووی زیان و کۆچ کردنی مهلا و زانا و ناودارانی تیدا تومار کراوه و زوریش بایهخداره، که لیکۆلینهوه و ساغکردنهوهیان کاریکی تاییهتی دهوی.

ناواخنی دەستخەتەکان:

بە گوێرەى ئەو پێرستەى ئەیوبیبیان، ناواخنی دەستخەتەکە بەم جوورەیه:

ا. لە بەشى یەكەمدا (٩٧) پارچە شیعری فارسیی وەفایى تیدا تۆمار کراوە، کە لاپەرە (١ تا ٧٤) ی دەستخەتەکەى گرتوووەتەوه.

ب. لە بەشى دووهمدا شیعەرە کوردییەکان دین بئ ئەوهى نیشانه و جیاکارییهك له نێواندا هەبیت، (١١٧) پارچە شیعەر هەن کە لە لاپەرە (٧٤ بۆ ١٧٤) درێژەى هەیه.

ج. هەر لەو لاپەرەیهدا (١٧٤)، کاتێک شیعەرە کوردییەکان بە کۆتا دین، پارچەیهکی فارسی (٧) دیری بە ناونیشانی (بجناب حضرت مظهر شاه هندی عرضه شد) هەیه. ئەمجا هەر لە داوینى ئەو لاپەرەیهدا چوارینهکی کوردی وەفایى هەیه، کە تاکە چوارینهى یهتیم و تاک و تهنهای کوردی وەفاییه.

د. دواى ئەوه (رباعیات و فائى) دەست پێدەکات، لە لاپەرە (١٧٥) تاوهکو (٢٢٤)، چوارینه فارسییهکانى وەفایى تیدا نووسراوەتەوه، کە سەرجهمیان (١٥٠) چوارینه^(١٠).

له نێو ئەمانەدا و لە لاپەرە (٢١٥) دا شیعریکی فارسی هاتوووەتە ناوهوه و لە لاپەرە (٢١٦) دا چوارینهکان دەستپێدەکەنەوه تا کۆتایی.

چوارینهکان لە لاپەرەکانى کۆتاییدا خەتەکەیان بۆ شکستەى نەستەعلیق گۆراوه.

۱۰. له لاپهړه (۲۲۴) دا دیوانه که ته‌واو ده‌بیت، نووسه‌روه ناو و شور‌هت و میژوو و ریکه‌وته‌که‌ی وهک له پیشووتر دا ئاماژه‌ی بو کرا تومار کردووه.

۱۱. له لاپهړه (۲۲۵) دا موته‌فهریقه‌کانه بهم شیوه‌یه:

- لاپهړه ۲۲۵ / شیعریکی نه‌حمده‌ی کوړه، بهم ناونیشانه (در کلام احمد کور قدس سره).

- ناوهر استی لاپهړه ۲۲۶ / شیعریکی حه‌ریقه، به ناونیشانی (حریق).

- لاپهړه (۲۲۷) تا ناوهر استی لاپهړه (۲۲۹)، ته‌واوکهری قه‌سیده‌یه‌کی فارسی و ه‌فاییه به ناوی (شهد و شکر).

- نیوه‌ی دووه‌می لاپهړه (۲۲۹) قه‌سیده‌یه‌کی کوردی و ه‌فاییه به ناونیشانی (وله در تعریف شیخ عبیدالله)، تا لاپهړه (۲۳۱).

- لاپهړه‌ی دوا‌یی ده‌سته‌ته‌که واته (۲۳۲) دیسانه‌وه دوو پارچه شیعری فارسی و ه‌فاییه تیدا تومار کراوه.

تیبینی/ بنده وای بو‌ده‌چم که تنه‌ها دوو پارچه‌که‌ی (نه‌حمده‌ی کوړ و حریق) له ده‌سته‌ته‌که به قه‌لم و له نووسینی میرزا عیسایه، له‌وه به‌ول‌وه شیوه‌ی خه‌ت و ئیمل و نووسینه‌که گوړ‌راوه و له هی (میرزا عبیدوللا) ده‌چیت، که دواتر پاشبه‌نده‌که‌ی نووسیه‌ته‌وه.

۱۲. به‌شی کوتایی ده‌سته‌ته‌که، پاشبه‌ندیکه له (۲۸) لاپهړه‌دا. کتیبیکه له باره‌ی پایه‌کانی ئیمان و ئیسلام، به ناوی (کفایه الاسلام)، که به شیعری

هونراو هتوه و له دانانی مهولانای جامییه، له کوتایی نووسراو هکهدا دهلیت: "تمت شد کفایت الاسلامی حضرت مولانا جامی قدس سره - از دست بنده درگاه این کمترین عبدالله ولد حاجی میرزا ابراهیم گورک سنه ۱۳۳۰). ئەم میرزا عهبدو لایه ئامۆزای میرزا عیسایه و ئەویش شاگردی وهفایی بووه. وا مهزنده دهکریت له دواي مردنی میرزا عیسا ئەم دهستهته کهوتیبته لای ئەو، ئەویش هندی شتی تازهی لی زیاد کردبیت.

بهشی سنیهم

میرزا عیسا گورک:

زانباریهکانی ئیمه سهبارت به کهسایهتی و ژیاننامهی میرزا عیسا گورک (نووسری دهستهتهکه) و بنههاله کهیهوه له دوو سهرچاوه و بناوان ههلهگریت، بهشیکیان ئهوهیه که له گوشه و کهناری دهستوو سهکهیهوه چنگ دهکهویت، بهشیکیش له ئەمجامی سوراغ و بهدواداچوونی بهندهوه بهدیهاون.

سهرچاوهی یهکهه/

۱. میرزا عیسا له پهراویزی لاپهه (۵۲)ی دهستهتهکهیدا نووسیویهتی: "تاریخ تولد خودم آنکه مبرور پدرم غفرالله له از حج باز آمده و حمزه آقای منگور سردشت را سوزانید). ئەمجا له ژیره وهش (۱۲۸۴) نووسراوه و خهتیکی به ژیردا کیشراوه.

ب. واته میژووی له دایکبوونی خۆم ئەو کاتێهه که باوکی خوا لیخۆشبووم له سەفەری حەج گەر او هتەوه و لەو سألە دایه، که هەمزە ئاغای مەنگۆر (سەردەشت) ی سووتاندووه.

دیاره ئەو میژووهی میرزا عیسا تۆماری کردووه (۱۲۸۴)، به پێی سألنامە ی کۆچییه، که بهرانبەر (۱۲۴۶) ی هەتاوی و (۱۸۶۷) ی زاینیه. له گەل ئەو سألەشدا یهک دهگریتهوه، که هەمزە ئاغای کوری باپیر ئاغای سەرۆکی هۆزی مەنگۆر له ئەمجای تیکهه‌لپژانی له گەل هیزه‌کانی حکومهتی قاجار هیزشی کردووته سەر شاری سەردەشت و دهستی به سەردا گرتووه و سووتاندوویهتی^(۱۱).

ئەمجا هەر لەو لاپه‌ریه و له تهک ئەم په‌راویزه‌دا به لای راسته‌وه به خه‌تیکی ورد و کال و سه‌وزی جیاواز نووسراوه (تاریخ وفات میزا عیسی غفرالله له بحق محمد ۱۳۳۷). ئەمه به‌رابەر (۱۹۱۸) ی زاینیه، دیاره که‌سیکی دیکه له دوا ی وه‌فاتی میزا عیسا نووسیته‌ی، دوور نییه میزا عەبدوللا بی‌ت. له نیوان هەر دوو په‌راویزه‌دا دێره شیعریکی فارسی واتادار هاتووه:

نه مردانند که دنیا دوست دارند اگر دارند برای دوست دارند

ت. له په‌راویزیکی دیکه‌دا و له لاپه‌ره (۲۲۰) ی ده‌سته‌ته‌که‌دا هاتووه:
"تاریخ وفات مرحوم مبرور جنت جاه حاجی عبدالرحمن پدرم فی الله
عنه (۱۳۱۰) دا مردووه، که ده‌کاته (۱۸۹۲) ی زاینیه.

ج. بهم جوړه مهسهلهکه وادهکویتهوه کهوا نهم بنهمالیه له بنه رتدا
 خه لکی ناوایی (پاراستان) ی ناوچه ی (گهورک) بن. میرزا عیسا له سالی
 (۱۸۶۷) ی زایینی هاتووته دنیاوه، به داب و دستووری نهم سردمه،
 ناوبراو ماوهیهک له مدهر سهکانی ناوچه که خویندوویهتی، نهمجا چووته
 شاری (سابلاغ) و لهوی له (مدهر سهکه ی وهفایی) دریژه ی به خویندن
 داوه. میرزا عیسا هم خوی و هم برایهکی به ناوی (میرزا محمده) و
 هم ناموزایهکی به ناوی (میرزا عهبدوللا) لهو رۆژگار هدا ویکرا
 شاگرد و خویندکاری مدهر سهکه ی وهفایی بوون^(۱۲).

له سالی (۱۸۹۲) دا میرزا عیسا له تهمه نی (۲۵) سالیدا ده بیته، که حاجی
 عهبدور رحمانی باوکی کوچی دواایده کات. لهوه دهچیت بهر لهوه ی خویندنی
 تهواو بکات و نیجازه ی مه لایه تی وهر بگریته، گهر ایتهوه دییه که ی خویان و
 لهوی نهرکی پیشنویزی و مه لایه تی له دییه که یانی گرتبیته نه ستو، له دوا ی
 نهوه ی وهفایی له سالی (۱۹۰۲) دا دوا یین سفه ری چه ده کات، هر لهو
 سفه ره شیدا ده بیته که به هوی نه خوشییه وه له ریگای گهر انه ودا کوچی
 دواایده کات و ناگهریته وه. نهویش چاکی مهردایه تی لیته لده کات و دیوانیکی
 نه شعاری ماموستا که ی پیکه وه ده نیته و له ده فته ری کدا ده نیووسیتته وه و له سالی
 (۱۹۰۴) دا، واته به دوو سال له دوا ی مه رگی وهفایی کاره که تهواو ده کات.

میرزا عیسا خویشی له سالی (۱۹۱۸) دا و له تهمه نی (۵۱) سالیدا له دییه که ی
 خویان کوچی دواایده کات.

زانباریی واهبهردهستدا ههیه، که میرزا عیسا کتییکی به ناوی (سیره النبوة) له باسی ژیاننامهی پیغهمبهردا به شیعر و به زمانی فارسی دانابیت، که سههتاکهی بهم دیره دهستییدهکات:

بسم الله الرحمن الرحيم

برگشت آیدل که محبوب کیست بجز بندگی از تو مقصود نیست

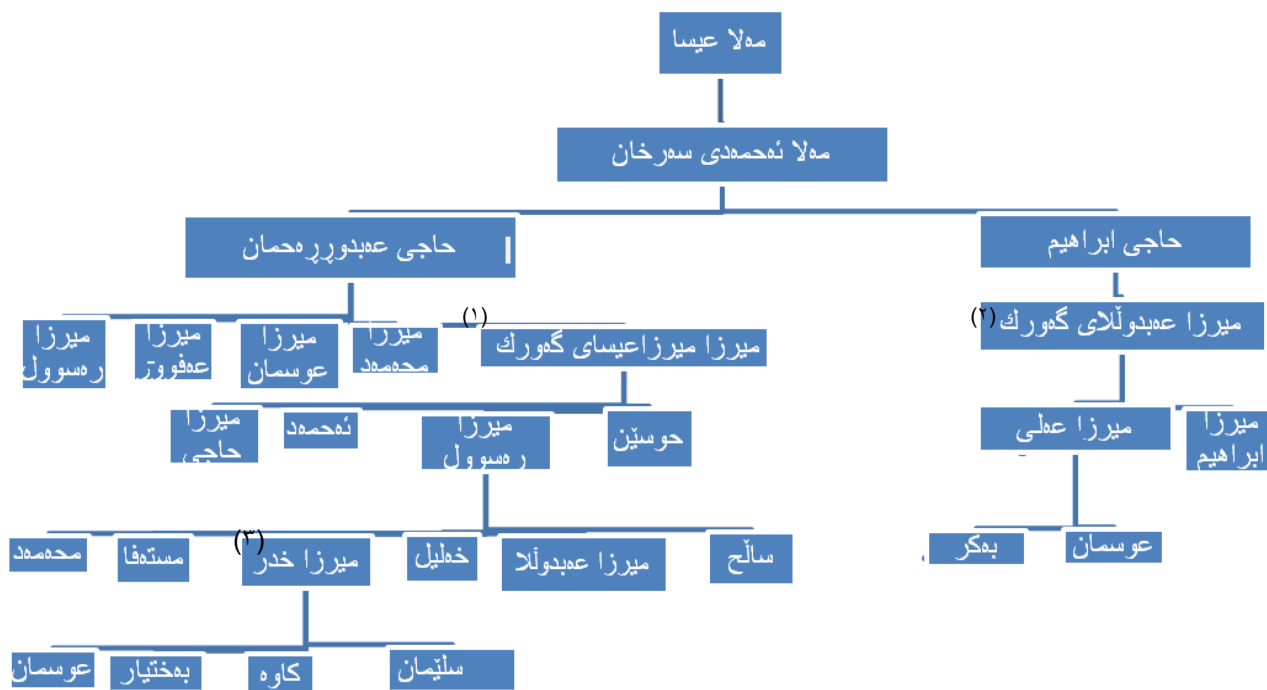
که له کوتاییدا هاتووہ: "تمت شد کتاب سیرت نبوت از دوشنبه هشتم جمادی الثانی ۱۲۹۹ھ. ق از ید حقیر سراپا تقصیر عیسی ولد حاجی عبدالرحمن مبارک باد یا الله). ئەمجا باس له کتییکی دیکهش له بارهی شرع و ئایینی ئیسلامهتی دهکریت، که به زمانی عهههبی و به ناونیشانی (هذا کتاب سوال و جواب ...)، داینابیت.

بهلام له سههریکهوه ئەو میژووویهی سههروهه (۱۲۹۹ کۆچی) که بهرا بهر (۱۸۸۱)ی زاینییه زۆر جیگای دانیایی نییه، بهو هویهی میرزا عیسا لهو کاتهدا تهنیا (۱۴ - ۱۵) سأل بووهو ناشی لهو تههههه زووهدا کتییی لهو بابتههی نووسییت. بهو هویهش که خودی دانراوهکانی میزا عیسا لهبهردهستدا نین، بویه مروّف ناتوانیت لهو بارهوه بگاته بریاریکی یهکلاکهروه(۱۳).

سههچاوهی دووههه/

بهشیکی دیکه له زانیارییهکان سههبارهت به میزا عیسا و بنههالهکهی، ئەوانهن که له ئەنجامی بهدواداچوونی خوماندا بو ئەم بابتهه بهدهستمانهیناون، ئەویش بهم جوهریه(۱۴):

سهرجهله و (شهجهرنامه)ی بنه مآلهی میرزا عیسا بهم شیوهیهی لای
خواره وهیه:

(۱) ئەمە (میرزا عیسای گەورک)ی خاوەنی دەستخەتەکەیه، کە خۆی و (میرزا محەمەد)ی برایشی لە کۆتایی سەدەى نۆزدەهەمدا لە سابلاغ فەقئ و شاگردى مەدرەسەکەى وەفایى بوون.

(۲) ئەم میرزا عەبدوڵلايە ئامۆزای میرزا عیسایە، ئەویش ھاوڕێ لەگەڵ دوو ئامۆزاکەى، شاگردى مەدرەسەکەى وەفایى بوو. ئەو بەشە لەو بنەمالەیه ھەر لە سەرەتادا لە شارى سابلاغ جیگیر بوون، ئیستاش نەو و نەوہزایان لەوئ ماون.

میرزا عەبدوڵلا کەسیکی خویندەوار و زانا بوو، بۆتە جیى متمانەى وەفایى مامۆستای، بۆیە کاتیک وەفایى بۆ سەفەرى حەج بەرئ دەکەوئیت، میرزا عەبدوڵلا دەکات بە بریکار و جینشینى خۆى تا سەرپەرشتى شاگرد و خویندکارەکانى مەدرەسەکەى بکات.

ئەم بنەمالەیه لە بنەرتدا خەلکی دئی (سەرخان)ی ناوچەى مەنگۆراییەتى دەبن لە دیوی کوردستانی عێراق، ئەو کاتە سنوورەکان وا توند و تۆل و قایم نەبوون و ناوچەى (پشدر)یش لەرووی میژوویى و ئەنتۆگرافییەو بەشیئک بوو لە موکریان، لە رۆژگارى (مەلا عیسای) باپیرە گەورەیان بەرەو رۆژھەلات کۆچ دەکەن و لە ناوچەى (گەورک)ی (سەردەشت) جیگیر دەبن و دواتر لقیکیان دەچیتە سابلاغ، تاوہکو ئەمرو نەوہکانیان لەم ناوچانەدا ماون^(۱۵).

(۳) میرزا خدر، نهوهی میرزا عیسیایه، له سالی (۱۳۰۷)ی ههتاوی (سالی ههراى مه‌لا خهلیل وهك خویان دهلین)، كه دهكاته (۱۹۲۸)ی زایینی هاتوته دنیاوه. سه‌ره‌تا له لای (میرزا محمهد)ی برای باپیره‌ی تا گولستان و بوستان و کیمیای سه‌عادهت دهخوینی، دواتر دهست له خویندن هه‌لده‌گریت، ئیستا خویان و بنه‌ماله‌که‌یان له دیی (واوان)ی نزیکى (سه‌ردهشت) ده‌ژین.

ئه‌م بنه‌ماله‌یه به پیی سه‌ره‌له‌که‌یان خه‌لکی زانا و خوینده‌واریان زور بووه، به‌لام كه‌م وا هه‌یه قوناغه‌کانی خویندنی ئایینیان به‌کو‌تا هینابیت و ئیجازه‌ی مه‌لایه‌تیان وه‌رگرتییت، بو‌یه شه‌ره‌تی زورینه‌یان (میرزا)یه، میرزا له کورده‌واریدا و له روژگارانى پیشوو به‌و كه‌سانه ده‌گوترا كه به‌ر له‌وه‌ی خویندن ته‌واو بکهن و ببن به‌مه‌لا دهست له خویندن هه‌لبگرن. ره‌نگه سه‌ختی باری ژیان و گوزهرانی خه‌لك له‌و روژگارهدا و به‌تاییه‌تی بو‌خه‌لکی دیهات نشین هۆکاریک بووبیت بو‌ئه‌و مه‌سه‌له‌یه. له‌مه‌وه ئه‌م نازناوه به‌شیوه‌یه‌کی گشتی له کوندا بو‌خه‌لکی خوینده‌وار به‌کاره‌اتوووه.

میرزا خدر له‌باس و وه‌سفی میرزا عیسیای باپیره‌یان دا ده‌یگوت: پیاویکی تا بلایی ئارام و هۆشمه‌ند و زیره‌ك بووه، كه‌سیکی به‌سام و به‌هه‌یبه‌ت و كه‌م ده‌هاته ده‌روه‌و نیو خه‌لك، زوربه‌ی كاته‌کانی به‌خویندنه‌وه و موتالعه به‌ریده‌كرد. وا هه‌بووه له‌روژیکدا (۳۰) لاپه‌ره‌ی له‌بابه‌ته‌کانی زانست و میژوو و شه‌ر عیاته‌وه روونووس ده‌كرد.

له دريژهي ئهو باسهدا ميرزا خدر دهيگوت، ميرزا عيسا كتيبيكي دهستخهتي لهسر ميژووي سردهشت نووسيوو، كه پراويزي لاپرهكاني ههمووي به بابهتهكاني شيعر و ئهدهب پرازيندرا بوويهوه. دهستخهتهكه سهره نجام دهكهوئته لاي ئاغاديي (سولتان و ئالاوه)، دواتر كار به دهستيكي دهولتهتي ئيران به ناوي (سولتان موزه فهري)، (دياره مه بهست سولتان رحيمي موزه فهرييه، كه له سالي 1937 دا شهرداری سردهشت بووه)، لاي ئاغا چاوي پندهكهوئت، دهبيات و لاي خووي گلیده داتهوه و له دوايه شوينبزر دهبيت. دياره ئهو بنه مالهيه به هووي ميژووي چند كه سيكي بنه ماله كه يانهوه، سهودا و عه لاقهيه كي تايبه تيان له گهل شيعر و بهر ههمي وه فاييدا هه بووه. ميرزا خدر بووي باس كردم كه (وه فايي) قهسيدهيه كي (به هارييه) ي كوردي هه بووه، كه ناوي زياتر له هزار جوړه گولي تيدا هاتبوو، به لام مخابن نه ئهو شتيكي لهو باره وه له بير مابوو نه ئيستاش ئهو قهسيدهيه له ديوانهكاني وه فاييدا شوينه واريكي ههيه.

ئەنجام

ا. دەستخەت و دەستنووسەكان لە ھەموو بواری و زانستتیکدا كانگای ڕەسەنی زانیارییەكان، وەكو سامان و كەلەپووریکی ڕووناكبیری - میژووی نەتەوویی سەیر دەكرین و گلدانەو و پارێزگاری لێكردنیان ئەرکیکی نیشتمانییە، ساغکردنەو و چاپ و بلاوکردنەویان بووئە زانستتیک سەر بەخۆ و میللەتانی دنیا بایەخێکی تاییەتی پێدەدەن.

ب. ئەم دەستخەتە میزا عیساى گهورك بو دیوای شیعەرەكانی وەفایی، لە سۆنگەى چەند ھۆكارێك، بە كوۆنترین و بە متمانەترین دەستخەتی دیوانی ئەم شاعیرە دادەنریت، كە تاكو ئیستا لە بەر دەستدایە.

ج. لە ساغکردنەوێ دوا چاپی دیوانی وەفایی، لە ئیوان چەندان دەستخەت و نوسخەى چاپكراودا، ئەم دەستخەتە كراوئەتە بنەما و لەبەر ڕۆشنایی نوسخەكانی تردا شیعەر و دیوانی وەفایی ساغكراوئەتەو.

پەر او یز هکان:

(*) دهستخهت و دهستنووس بهو کتیب و دهفتهر و پەر او انه دهگوتریت، که به دهستوخهت لهسهر کاغز نووسراونهتهوه بهر لهوهی چاپ و چاپخانه وهکو پیشه و سنعات پهره بستینی و بلاوبیتهوه. له کوندا بو دابینکردنی پیداوستی خوینهر و زانستخوازان گوشههی مهدرسههی مزگهوت و خانهقا و دهرباری میر و پاشاکان کراونهته سهنتهر و بنکهی نووسینهوهی نوسخههی کتیب و دانراوهکان. دواى ئهوه دهستخهتنووسی شیوهیهکی پیشکهوتووی وهرگرتووه خهکانبیک له شار و شوینه تاییهتهکاندا پهیدا بوون، که به کاتب و ناسخ یاخود وهراق ناسراون کار و پیشهیان ئهمه بووه.

(۱) ئهوهی تا ئیستا زانراوه ئهوهیه که دیوانیکی دهستخهتی (سالم) له یهکیک له کتیبخانهکانی ئهلمانیادا پاریزراوه، به پیی قسهی نووسهرهوهکهی به خواستی خودی شاعیر و له ژیر چاودیری ئهوه له سالی (۱۸۶۱) زاینیدا نووسراوتهوه و موری ئهویشی پیوهیه، رهنگه ئهمه تا ئیستا به متمانهترین دیوانی دهستخهتی شاعیریکی کلاسیکی کورد بیت. بگهریوه بو:

. دهستنووسه کوردیهکان، ل ۱۱۰.

(۲) ههر بو نمونه (دیوانی شیخ ئهمهدی جزیری)، که یهکیک له مهزنتترین رهزهکانی شیعی کلاسیکی و سوفیزی کوردیه له دواى (۳۵۰) سال له مهرگ و مردنی ئینجا دیوانیکی تارادهیهک پوخت و ریکوپینکی له شام بو ناماده کراوه و چاپ و بلاوکرارهتهوه.

سہارہت بہ دیوانی (نالی) یش ہر ہمان شت، لہ دواى (۱۰۰) سال لہ مردنى

ئینجا دیوانیکی پوخته و پیرداخی ہاتووتہ بہرہم. سہیری ئہم سہرچاوانہ بکہ:

- العقد الجوہری فی شرح دیوان الشیخ الجزری، احمد بن ملا محمد البوتی

الزفنگی، ج ۱ ج ۲ / مطبوعۃ الرافدین، القامشلی، ۱۹۵۹.

- دیوانی نالی، لیکوئینہوہ و لیکدانہوہی: مہلا عبدالکریمی مدرس و فاتح

عبدالکریم، چاپخانہی کوری زانیاری کورد، بہغدا، ۱۹۷۶.

(۳) تحقیق النصوص الادبیۃ اللغویۃ، ص ۱۲۹.

(۴) المصدر السابق، ص ۱۳۹.

(۵) روش تحقیق و شناخت مراجع ادبی، ص ۲۵ - ۳۰.

(۶) دیوانی وہفایی، ل ۱۵

(۷) عہرب لہ کوندا بہ کوکراوہی چہند لاپہرہ لہ شیعر و بہرہمی کہسیکیان

گوتوہ (اشعار) لہ نموونہی (اشعار ابی الشیص الخزاعی)، کہ دواتر بوہ بہ

(دیوان) و بہ کو بہرہمی شیعیری ئہو کہسہ گوتراوہ. فارس لہ سہرہتادا

(کلیات) بیان بہکار بردوہ، لہم دوایانہ (دیوان) یش بہکار دہبن، لہ نموونہی

(کلیات حکیم نظامی گنجوی - دیوان کامل نظامی گنجوی).

لہسہر فہرمانی دایکی سولتان عہدولحمید، بو یہکہم جار شیعرہ فارسبیہکانی

مہولانا خالیدی شارہزووری، لہ سالی ۱۲۶۰ی کوچی / ۱۸۴۲ی زایینی بہ

ناونیشانی (دیوان بلاغتعنوان) لہ ئہستہنبول لہ چاپ دراون. دوور نییہ وشہی

(دیوان) بو یہکہم جار بو ئہو کوکراوہ شیعرانہ بہکار ہاتبی، کہ لہ سالی (۱۹۰۴)

دا لہ ئہستہنبول بہ ناوی (دیوانا جزیری) بہکار ہاتبیت. بگہریوہ بو:

. بلیوگرافیای دوو صد ساله‌ی کتبی کوردی، ل ۱۰۶.

(^۸) زنجیره و چونیته‌ی ریزکردنی شیعره‌کان له دیوانه‌کاندا به چند شیوه ده‌بیت:

- لای عه‌رب سه‌ره‌تا شیعره‌کان به گویره‌ی مه‌به‌ست و ناوه‌وکی شیعره‌ی ریز ده‌کران، وه‌کو: غه‌هل، مه‌دیج، هیجا، ... دواتر گو‌راره و بووه به ریز‌به‌ندیکردنی شیعره‌کان به گویره‌ی سیسته‌می به‌دوایه‌کدا هاتنی ئه‌لفوبی‌ی سه‌رواکان.

- لای فارسه‌کان له کوندا (غه‌هل و قه‌سیده‌کان) ی شاعیریک له سه‌ره‌تادا به گویره‌ی سیسته‌می ئه‌لفوبی‌ی سه‌رواکان ریزده‌کران له دوایه ته‌خمیس و ته‌کیب و ته‌رجیع به‌نده‌کان ده‌هیندرایه‌وه. دیوانه ده‌ستخه‌ته ناوبراوه‌که‌ی (سالم) یش به‌م شیوه‌یه ریز‌به‌ند کراوه.

- جو‌ریکی دیکه‌ی ریز‌به‌ند کردنی شیعره‌کان به گویره‌ی میژوو و سه‌رده‌می هونینه‌وه‌یان ده‌بیت.

له دیوانی شیعره‌ی کوردی جو‌ریکی دیکه‌ش په‌یره‌وه کراوه، که شیعره‌کان به گویره‌ی بابه‌ته‌کانیان ریز ده‌کرین وه‌کو؛ شیعره‌ی ئایینی، وه‌سف و دل‌داری، کومه‌لایه‌تی، نیشتمانی، ... تاد.

به‌لام زورینه‌ی دیوانی شیعره‌ی کلاسیکی کوردی، که له سه‌ده‌ی بیستدا چاپ و بلاوکرانه‌ته‌وه به گویره‌ی سیسته‌می ئه‌لفوبی‌ی سه‌رواکان ریز‌کراون.

(^۹) روش تحقیق و شناخت مراجع ادبی، ص ۲۵.

(^{۱۰}) له بیره‌وه‌رییه‌کانی وه‌فاییدا که به ناوی (تحفه‌ المریدین) چاپ و بلاووته‌وه، زیاتر له (۲۰۰) چوارینی فارسی وه‌فای هه‌ن. له‌م ده‌ستخه‌ته‌شدا نزیکه‌ی (۱۵۰)

چوارینهی فارسی و هفایی جیاواز لهوانهی پیشوو تۆمار کراون. سهید عوبهیدوئلای
ئهبوببیان نزیکهی (۱۸۰) چوارینی فارسیی له دهفتهرئیکدا نووسیوهتهوه (که دیاره
لهم دوو سهرچاوهوه رایگواستون)، ئەم دهفتهرهی (روباعیاتی و هفایی) دانهیهکی
لای ئیمهیه و دانهیهکیشمان به هاورپی نووسهرمان (سهید عهبدوئلای سهمهدی) له
مههاباد سپاردووه، بهلکو به ههر دوولا دهرفتهتیکمان بو ههلبکهوئیت و له ههلتیکدا
دوای بهراورد و لیکوئلینهوه و ساغکردنهویان به چاپی بگهیینین. سهیری ئەم
سهرچاوهیه بکه:

- بیرهوه ریهکانی و هفایی، (تحفه المریدین)، له فارسییهوه؛ محهمهد حهمه
باقی، مهلبهندی کوردوئلوجی، سلیمانی، ۲۰۱۰.

(۱) سردشت در آینهی اسناد تاریخی، ص ۸۰.

(۲) دیوانی و هفایی، ل ۱۷.

(۳) ههر ئەو سهرچاوهیه، ل ۱۹.

(۴) دوا بهدوای چاپ و بلاووبونهوهی (دیوانی و هفایی) له سالی ۲۰۱۲دا، هاوریم
نووسهر و شاعیری رۆژههلات (رهسوولی سوولتانی) بهدواداچوونیککی له
رۆژنامهی (ههولیر) لهههر دیوانهکه بلاوکردهوه تئیدا ئاماژهی به گرینگیی ئەو
دهستخهتهی میرزا عیسا کردبوو که وهکو بناغه دیوانهکهی لهسهر ساغکراوتهوه.
لهمهوه کوریککی ئەو بنهمالهیه به ناوی (سلیمانی میرزا خدر) که ئیستا دانیشتووی
وڵاتی (سوید)ه، پهیههندی پئوهکردم، له بارهی دهستخهتهکهوه چهند شتیک ههبوون
تاوتویمان کردن. ههر له ریگای ئەوهوه سوواغی ینهمالهکهیانم کرد و ناویشان و
ژماره تهلیفۆنی کس و کارهکهیم وهرگرت. له هاوینی ئەو سالهدا له گهشتتیکماندا

بۆ كوردستانى رۆژھەلات بە مال و خىزانەو چوومە سەردانىان لە گوندى (واوان)ى نزيك بە شارى سەردەشت، كە ئىستا لەوى نىشتەجىن. يەك دوو رۆژ لايان ماينەو و ئەم زانىارىيانە بەرھەمى ئەو سەفەرەن.

(^{۱۰})گەورك ياخود گەوركايەتى، ناوچەيەكى فراوان و بەر بەرینە نزيكەى (۶۰ – ۷۰)ى دىي ھەيە، دەكەوئتە نيوان سىكوچكەى شارەكانى (سەردەشت - بۆكان - مەھاباد)، خەلكەكەى بە باغداری و بەخيوکردنى مەرومالات و ئازەلداری و كشتوكالەو خەرىكن.

- 1 . بیلوگرافیای دوو صد ساله‌ی کتیبی کورد، مصطفی نهریمان، ده‌زگای رۆشنبیری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی، به‌غدا، ۱۹۸۸.
- 2 . بیره‌وه‌رییه‌کانی وه‌فایی (تحفه‌ المریدین)، له‌ فارس‌سییه‌وه: محهمه‌دی حه‌مه‌ باقی، مه‌لبه‌ندی کورد‌دۆلۆجی، سلیمانی، ۲۰۱۰.
- 3 . تحقیق النصوص الادبیه و اللغویه و نقدها، د. عباس هانی‌الچراخ، دارصفاء للنشر و التوزیع، عمان، ۲۰۱۱.
- 4 . ده‌ست‌نوسه‌ کورد‌دییه‌کان، د. که‌مال فواد، فیزبادن، ئەلمانیا، ۱۹۷۰ (به ئەلمانی).
- 5 . دیوانی نالی، لیکۆلینه‌وه و لیکدان‌نه‌وه‌ی: مه‌لا عه‌بدو‌الکریمی مدرس و فاتح عبدالکریم، چاپخانه‌ی کۆری زانیاری کورد، به‌غدا، ۱۹۷۶.
- 6 . دیوانی وه‌فایی، کرد و کۆ و به‌راوردکاری: سه‌ید عوبه‌یدوللای ئەیوبیانی مه‌رکه‌زی (برره‌ک)، ساغکردنه‌وه و پیشه‌کی نووسین: د. عوسمان ده‌شتی، له‌ بلاوکر‌اوه‌کانی ئاکادیمیای کوردی، هه‌ولێر، ۲۰۱۲.
- 7 . روش تحقیق و شناخت مراجع ادبی، د. محمد غلامرضایی، چاپ دوم، جام جم، تهران، ۱۳۷۶.
- 8 . سردشت در آینه اسناد تاریخی، گردآوری و تالیف: فریدون حکیم زاده، انتشارات ره‌رو، مه‌اباد، ۱۳۸۳.

9 . العقد الجوهري في شرح ديوان الشيخ الجزري، احمد بن ملا محمد
البوتي الزفنگى، ج ١ ج ١، مطبعة الرافدين، القامشلي، ١٩٥٨، ١٩٥٩ .

(1) وینهی (۳) لاپیره له دهستهتهکه له سهرهتا و ناوهراست و کوتایی

(2) وینهی میرزا خدری واوان.

